

DE WAARHEID

VOLKSDAGBLAD VOOR NEDERLAND

Bureaux Red. en Adm.: N. Z. Voorburgwal 230-232, Amsterdam-C., Tel. 30263 Abonnementspr. 26 c. p. week, f 1.10 p. maand, f 3.30 p. kwartaal
Hoofdredacteur A. J. Koejemans — Directeur N. van der Drift

DAG DER OVERWINNING!

Triomftocht der Canadezen

„De Waarheid” biedt bloemen aan

Om klokslag tien uur reden de eerste zware vrachtauto's van de Canadezen de Dam op. Zij hadden een dierbare last op hun wagens: De gehele jeugd van de hoofdstad was kennelijk onze bevrijders naar de rand van de stad tegemoet gevlogen. Nu kwamen ze terug, de jongens en meisjes, en ook zij namen de niet eindigende toejuichingen in ontvangst, die steeds opnieuw uit de snel bijeen stromendemassa opstegen. Daar rolden ze binnen, de indrukwekkende zeswielaars, zij torsten de last van 40, 50, 60 Amsterdammers en er tussen door zag je ook het zweetbedekte vrolijk lachende gezicht van een Canadees of Engelsman.

Met veel lawaai snelden de motorfietsen van de verbinding-afdeling tussen de stoeptoe, maar niet zonder dat zij onderweg tientallen handdrukken met enthousiaste Amsterdammers wisselden.

Daar kwamen de lichte tanks, die op de kust van Normandië, in Italië, bij Arnhem gevochten hebben. Daar kwamen de lichtere wagens van de „sea-forces” der Geallieerden.

Zij rijden voorbij het administratiegebouw van „De Waarheid” op de Nieuwe Zijds Voorburgwal. Het gehele personeel staat reeds buiten. De eerste colonne Canadezen stopt. Een onzer jonge meisjes loopt er op toe en overhandigt aan een vrolijk wuivenden chauffeur een grote mand met bloemen. Onze directeur, de heer N. v. d. Drift, spreekt de „tankisten” in het kort toe en dankt hen er voor, dat hun strijd mede de grondslag heeft gelegd voor een nieuwe, een vrije pers.

Met de rode vlag voorop reed de „jeep” verder.

Op de Dam ontmoeten wij een ouden bekende, Johnny Fernhout, den filmoperateur. Een korte handdruk en dan volgt dit gesprek:

— Hoe lang ben je in Europa? — Acht maanden. — Waar kom je vandaan? — Uit Amerika. — En wat doe je nu? — Filmen.

En hij voegt de daad bij het woord. Druk is hij bezig, de intocht van de hoofdmacht der Canadezen op de Dam te filmen.

De Dam is vervuld van het gejuich der menigte, steeds meer mensen stromen toe, Amsterdam is op dit ogenblik voor onze vrienden, de Canadezen.

Wij zijn met onze perswagens de Canadezen tegemoet gereden. Daar kwamen zij aansuizen in alle soorten wagens. Bij Die-men stonden de mensen al rijen dik. De wagens werden door de opgewonden menigte tot stilstand gebracht. Ieder trachtte zich een plaatsje te veroveren. Al spoedig was van de auto's en tanks niets meer te zien dan een berg mensen. Wij klampten een van de Canadezen aan. Hij begon met mijn strikje te ruilen tegen een sigaret. Toen vertelde hij mij, dat hij tot de eerste Canadese divisie behoorde. Zij kwamen vandaag uit Amersfoort, en hadden o.a. de IJssel bij Apeldoorn geforceerd. Hijzelf was vier dagen na D-dag in Normandië geland. De Canadezen hadden o.a. gevochten bij Kleef en verder Zuidelijk aan de Rijn. Zij waren blij, dat nu de vrede definitief tot stand was gekomen en hoopten spoedig naar Canada terug te kunnen. Velen waren al meer dan vijf jaar onder dienst, allen vrijwillig.

Toen schoven wij met onze auto in de rij en maakten de zegetocht door Amsterdam mee. Overal dromden de mensen om de Canadese auto's vroegen handtekeningen en sigaretten. De jeugd die op de Canadese wagens was geklommen, zat grote bliken jam uit te lepelen. De Canadezen zelf waren beduusd door zoveel enthousiasme. Een chauffeur werd uit zijn wagen gedrongen, de auto door de Hollanders verder bestuurd en de Canadees had nog net tijd om op het spatbord te springen.

De colonne, waar wij in zaten reed door Amsterdam naar de Hoofdweg en verder naar de kust.

Op onze tocht merkten wij ook, hoe populair „De Waarheid” in Amsterdam is. Overal werd de „Waarheid”-wagen ook luid toegejuicht. Leve „De Waarheid” Hoera voor „De Waarheid”. „De Waarheid”, maar nemen wij ons petje voor af.” In ons volk leeft diep het besef, dat de bevrijding niet alleen te danken is aan het moedige optreden van onze bondgenoten, maar ook aan het illegale verzet, waar „De Waarheid” zich zo'n eervolle plaats in verworven heeft.

Om 3 uur spreekt Churchill

Vanmiddag om 3 uur zal de Britse Minister-President Churchill spreken. Vanavond om 9 uur zal Koning George zich tot het Verenigd Koninkrijk richten. Het Engelse parlement zal op gewone tijd bijeenkomen.

De rede van Churchill zal gevolgd worden door vertalingen in het Frans, het Nederlands en in andere talen van de Europese Verenigde Volken en in het Duits.

Capitulatie te Reims getekend

De onvoorwaardelijke overgave van Duitsland aan de drie geallieerde mogendheden is officieel in het Geallieerde hoofdkwartier te Reims bekend gemaakt.

De ondertekening geschiedde op Maandag 7 Mei om 2.41 uur in het hoofdkwartier van generaal Eisenhower te Reims. De ondertekenaars waren de stafchef van het geallieerde hoofdkwartier, B. Smith, de generaal van het Rode Leger Iwan Suslapatof namens de Sowjet-Unie, de generaal Francis Gevet namens Frankrijk en kolonel-generaal Jodl, de nieuwe chef van het Duitse opperbevel, namens Duitsland.

Generaal Eisenhower was niet bij de ondertekening tegenwoordig. Later ontving hij generaal Jodl en admiraal von Friedenburg. Hij vroeg hun op strenge toon, of zij de capitulatie-voorwaarden in alle delen hadden begrepen en deze zouden uitvoeren. Het antwoord luidde: „Ja.” Zij begrepen de voorwaarden en deze zouden worden uitgevoerd. Daarna vroeg Jodl of hij het woord mocht nemen. Dit werd toegestaan. Hij zeide:

„Met de ondertekening van deze onvoorwaardelijke capitulatie zijn het Duitse volk en de Duitse weermacht op genade of ongenade aan de overwinnaars uitgeleverd.” Tevoren had de Duitse radio een rede uitgezonden van graaf Schwerin von

Leendert Seegers in vrijheid

Leendert Seegers, het Amsterdamse raadslid, is bevrijd!

Dat is het heugelijke nieuws, dat ons uit het bezette deel van Duitsland bereikt. Vier jaar lang leefde hij in de hel van Buchenwalde. Vaak drongen angstige geruchten tot ons door; geruime tijd verkeerden wij in onzekerheid omtrent zijn lot. Maar hij leeft en is — hoe kan het anders, Leen? — alweer in volle actie.

In Buchenwalde zijn 383 Nederlanders aan de verschrikkingen van dit inferno ontsnapt. Ter behartiging van hun belangen hebben zij een comité gevormd en Leendert is daarvan de secretaris. Het comité zond uit naam der bevrijde Nederlanders een gelukwens aan prinses Juliana op haar geboortedag: Seegers ondertekende het uit aller naam — een eerste groet aan land en volk.

Leendert, we kunnen nauwelijks uitspreken, wat we gevoelden, toen de radio het meldde. Veel moet je hebben doorstaan, waarvan wij ons geen denkbeeld kunnen vormen. Maar je bleef op je post, je deed je plicht, je won het vertrouwen van je lotgenoten. We kunnen je slechts danken en ons verheugen op het spoedig weerzien in het bevrijde Nederland!

Wie had het gedacht, oude makker, jij eender vrij dan wij! Maar wij zijn er nu ook en zullen samen weer in de strijd staan voor de herleving van ons goede, schone, socialistische Amsterdam!

Geen Japanse capitulatie.
Het gerucht van Japan's onvoorwaardelijke capitulatie is door geen enkele radio-uitzending bevestigd.

Het fascisme verslagen!

Vandaag heerst er vreugde in de gehele wereld. Na een worsteling, die zijn weerga in de geschiedenis niet kent, is de oorlog in Europa ten einde.

De klokken luiden, de steden tooien zich in feestkledij, de volken herademeren.

Verslagen ligt het beest fascisme, dat jarenlang ons werelddeel hield in zijn worgende greep.

Vernieuwd zijn de Hitlers en Mussolini's, die hun totalitair systeem oprichtten in hun streven naar de wereldoverheersing.

Uitgebrand is het ettergezwel van het kapitalisme, dat, reeds ten dode gedoemd, aan het opmarcherende Socialisme een vernietigende slag wilde toebrengen.

Hoe hebben de Europese dictators gebrald op hun aanvankelijke overwinningen! Maar juist in het Socialisme, dat zij dachten te verpletteren, vonden zij hun machtigste tegenstander. Hun legers, die tot Stalingrad oprukten, vonden aan de Wolga hun graf. Het is het symbool van deze oorlog, dat de vlag van de stad van Stalin aan het einde van de strijd geplant werd op de puinhopen van Hitler's Rijkskanselarij — het symbool van de onoverwinnelijke kracht van de Socialistische idee!

Op deze Dag der Overwinning bloedt de mensheid uit duizenden wonden; ontredde en verwoesting, honger en verwildering zijn de erfenis, die het fascisme ons achterlaat.

Doch wij treden uit de strijd, gesterkt en gestaald. De idee van het Socialisme, onoverwinnelijk, ontplooit zich machtig over de aarde. Landen, die zich uit jarenlange kluisters bevrijdden, snellen voorwaarts naar een nieuw, democratisch leven. Alom overovert het Socialisme de harten der werkers.

Een grote taak wacht ons in eigen land.

Wij willen het, snel en afdoend, zuiveren van de smet van het fascisme. Wij willen de herbouw van het verwoeste met kracht aanvatten, wij willen het spook van de honger verdrijven.

Maar vooral beloven wij elkaar op deze Dag der Overwinning: Nooit zal de tijd van onderdrukking, van ont-rechting, van oorlog en mensenmoord werken.

In de handen der werkers ligt daartoe de macht, in de eenheid der socialisten de onweerstaanbare kracht.

Vreugde heerst in de hoofdstad, in gans het land, in heel de wereld.

Wij hebben ons deel in de strijd gedragen, wij delen in de vreugde der zege met heel ons hart.

De wrede vijand ligt ter neer, ons Nederland is herrezen.

Het fascisme is verslagen. — Leve het Socialisme!

Wie heeft familie in Curaçao?

Radio-Curaçao zendt op golflengte 18,66 m. groeten uit voor familieleden in de pas bevrijde gebieden. Elke uitzending begint om half twee 's middags.

Heden een bijzondere uitzending. Woensdag tot en met Zaterdag groeten. (Donderdag groeten van K. N. S. M.-personeel in Curaçao).

LEENDERT SEEGERS

Nazi-desperado's vuren op feestvierende menigte

Een uur lang hevige strijd rondom de „Grote Club”

Twintig doden, talrijke gewonden

Nooit weer fascisme!

Omtrent het gevecht, dat Dinsdagmiddag in de omgeving van de Dam ontbrandde, vernemen wij de volgende bijzonderheden: Omstreeks 3 uur werden in de Paleisstraat een tweetal SS-officieren door leden van de B.S. ontwapend. Met de handen in de hoogte werden zij, onder gejoel en gefluit, naar de Paleiswacht overgebracht. Drie soldaten, die uit de richting Rozengracht kwamen, werden eveneens gesommeerd, hun wapens af te geven. In plaats van aan dit bevel te gehoorzamen, deden zij een poging, de beide SS-officieren te ontzetten. Een van hen schoot op een lid van de B.S., die echter sneller was dan hij en met een schot uit zijn revolver den man zodanig verwondde, dat hij buiten gevecht was gesteld. Onmiddellijk daarop werd echter ook vanuit de Grote Club, waar de staf van de Kriegsmarine is gevestigd, het vuur geopend.

De gevolgen daarvan waren onbeschrijfelijk. Op dat ogenblik immers was de gehele omgeving, zowel naar de zijde van de Dam als op de N.Z. Voorburgwal, een deinende mensenmassa. Het schieten kon niet anders dan een wilde paniek ten gevolge hebben. Ieder trachtte zo snel mogelijk een goed heenkomen te zoeken. Fietsen werden weggesmeten, kinderwagens kantelden, mensen vielen, door het moordend lood van de Nazi-desperado's getroffen. Bezaaid lag de Dam met dode en gewonde, kreunende mensen — feestgangers, die de bevrijding vierden, vrouwen, kinderen... Midden op het plein stond een met bloed bespatte kinderwagen... als een stomme, maar niettemin ten hemel schreiende aanklacht tegen het wreedste, dat ooit in Holland bestond: het fascisme.

Ver'ten liggen nu de straten rondom de Grote Club, maar de lucht is vervuld van het gedaver der schoten uit de machinepistolen. De kogels slaan tegen ons gebouw op de N.Z. Voorburgwal, uit een belendend perceel wordt het steegje, dat van de Grote Club naar de Voorburgwal leidt, doeltreffend onder vuur genomen. Hier heeft zich een bijzonder brutale Nazi-handiet opgesteld, die de B.S. op sluipmoordenaarsmanier in de rug tracht aan te vallen. Welgemikte schoten drijven hem terug, als hij op het punt staat, een handgranaat te werpen...

Vanuit de eerste verdieping van het gebouw der Kasvereniging worden twee wagens van de Wehrmacht, bemand met schietende Nazi's, onschadelijk gemaakt. Het eerste schot van den B.S.-er treft de voorband van de voorste auto; de wagen vliegt tegen het trottoir; twee der Nazi's worden door welgerichte schoten gedood. De anderen steken de handen omhoog: „Bitte, nicht schiessen, nicht schiessen"... De vrouwen- en kindermoordenaars van boeven zijn plotseling sidderende „helden" geworden... De gevangenen worden het geldkantoor binnengebracht.

De gehele omgeving wemelt van Binnenlandse Strijdkrachten die de Grote Club onder vuur houden. Af en toe worden zware ontploffingen gehoord. Onder het geratel der machinepistolen wordt het tweede bevrijdingsnummer van „De Waarheid" voor de druk gereed gemaakt. Wel zelden zal ergens ter wereld een krant onder zulke omstandigheden zijn gedrukt.

Tegen vier uur, terwijl het schieten nog voortduurt, begeven zich een hoge Duitse

De vrije „Waarheid" in het land.

In 15 steden verschijnt ons dagblad.

„De Waarheid" wordt in heel ons land gelezen. Nu de verbindingen weer beter worden kunnen wij mededelen, dat onze krant als dagblad in de volgende plaatsen verschijnt: In Rotterdam, Den Haag en Utrecht, in Groningen, Leeuwarden, Zwolle, Enschede, Zutphen, „Apeldoorn, Barneveld, Ede, in de Zaanstreek, in Hilversum, Bussum en Haarlem, tezamen dus in ten minste vijftien plaatsen.

De sympathie, waarmede onze illegale uitgaven vier jaar lang werd ontvangen, kon zich nu voor het eerst in het openbaar uiten. In Utrecht, waar het eerste nummer op straat rondgedeeld werd, werden de gulden en rijksdaalders onzen colporteurs toegeworpen. In Hilversum, waar als eerste uitgave een manifest verscheen, gebeurde hetzelfde. Wij beschouwen deze extra-bijdragen als een spontane uiting van de vreugde, waarmede onze talrijke lezers „De Waarheid" in het licht der openbaarheid ontvangen. In het Zuiden, waar „De Waarheid" nog met vele moeilijkheden te kampen heeft, verschijnen een aantal weekbladen, zo in Limburg, Brabant, in Zeeland en sinds kort ook in Nijmegen, tezamen in een oplage van vele tienduizenden.

officier, vergezeld van een commandant der B.S., naar de Grote Club. Er zal onderhandeld worden. Even later wordt voor het Paleis de commandant van Amsterdam der B.S. voorgereiden, die zich eveneens naar de Grote Club begeeft.

Dan wordt van alle kanten geroepen: „Het vuren is gestaakt!" De Nazi's van de Grote Club hebben blijkbaar eieren voor hun geld gekozen. De bandieten, die hun laatste kogels op vrouwen en kinderen afschoten, zullen worden ontwapend. Maar wij hopen, dat zij straks ook als oorlogsmisdadigers zullen terechtstaan en hun afschuwelijke misdaad naar gerechtigheid zullen boeten.

Want niet minder dan twintig doden, vijftig zwaar- en honderd lichtgewonden heeft deze fusillade op een ongewapende menigte gekost. Onder de Binnenlandse Strijdkrachten vielen twee doden en twee gewonden.

Om 9 uur 's avonds werd de afsluiting van de omgeving opgeheven.

Een korte, maar vreselijke episode in de bevrijding van Amsterdam was afgesloten. Op het historische plein van de hoofdstad werd de bevrijding van de hoofdstad door het bloed van vele van zijn burgers bezegeld.

Te midden van alle vreugde neigt Amsterdam de vlag voor deze ongelukkige slachtoffers en voor de gevallen dapperen der Binnenlandse Strijdkrachten.

Wat hier geschiedde, zal nooit vergeten worden.

„Nooit weer fascisme!"

DE CANADEZEN TEGEMOET

Patrouille-luitenant uit Montreal vertelt

„Russen zijn prachtige soldaten"

Op de zonoërgoten weg naar Hilversum smelt onze correspondent de Canadezen tegemoet. Bij het viaduct over het Merwedekanaal ontmoeten wij de verkennersgroep, die reeds in Amsterdam is geweest.

Wij spreken den commandant, luitenant X. uit Montreal, een stevige kerel met een breed en openhartig gezicht. Hier is, wat hij ons, kort en krachtig, met de eenvoud van den soldaat, vertelt:

„Sinds 1940 ben ik onder dienst, ik heb de invasie meegemaakt en de bittere strijd bij Caen, wij zijn door Frankrijk getrokken en vchten aan de Rijn, ik trok vechtende door Duitsland en had de eer, de historische ontmoeting met de Russen in Torgau aan de Elbe mee te maken."

„En wat denkt U van de Russen?" „They are very good, marvellous soldiers", (het zijn zeer goede, prachtige soldaten), verklaart hij met overtuiging.

En daarop volgde zijn wedervraag: „De communisten hebben hier in Holland de meerderheid?"

„Hoe komt U daarbij?" „O, ik zag de mensen overal het gebaar met de vuist maken."

Onze luitenant streed tenslotte in Arnhem en gisteren kwam hij uit Otterloo. „Ik ben diep onder de indruk van de overweldigende ontvangst, die jullie ons bereiden." Met een stevige handdruk en een hartelijk „Tot morgen", scheidden wij van elkaar

IN HILVERSUM.

Wij vervolgen onze reis naar Hilversum. Het centrum van de stad is een deinende menigte. Men heeft moeite, de tanks, de vrachtwagens, de „jeeps" te ontdekken, die „bedolven" zijn door enthousiaste Gooianders. Om 11 uur 's ochtends waren daar als eerste enkele Polen en Fransen aangekomen. Nu is de stad vol. Met vele soldaten maken wij kennis, vooral Canadezen, maar ook Engelsen uit Yorkshire, Londen enz. Een oudere Canadees, beroepssoldaat, met een glunderend gezicht, deelt ons mee dat de Duitsers allemaal „yellow", geel, d.w.z. laf zijn en dat zij met witte strepen over hun broekspijpen lopen, m.a.w. dat zij nog slechts één beweging kennen: de handen in de hoogte steken.

De capitulatie in Hilversum is zonder incidenten verlopen. Reeds Vrijdagavond werd het hoofdbureau van politie door de B.S. bezet, alle belangrijke gebouwen zijn overgegeven, de zenders en de terreinen van de Ned. Seintoestellenfabriek zijn onbeschadigd. De N.S.F. wordt overigens als voorlopig gevang voor de N.S.B.ers gebruikt. Wij waren aanwezig, toen een Goebbels-mannetje, zekere Grauwman van de „Gooi- en Eemlander" binnen werd gebracht. Tussen haakjes: de commandant van de daar aanwezige B.S.-groep vroeg eenigszins verontwaardigd, waar „De Waarheid" bleef. Wij hebben dat gauw verholpen, door hem een stapeltje van onze

Mussert twee handen omhoog

Talrijke kopstukken van de N.S.B. ingerekend

Mussert is tot het laatst zichzelf getrouw gebleven. Eergisteren deed hij kond, dat hij vastbesloten was, in Utrecht de heldendood te sterven, gisteren liet hij zich gevangen nemen. Nog eenmaal zal deze heer zijn mond open kunnen doen: voor de rechtbank van het Nederlandse volk, waar hij aansprakelijkheid en verantwoording zal moeten afleggen voor alle misdaden, aan ons land begaan, hij zal hangen en democratisch Nederland zal hem vergeten.

Met Mussert zijn een reeks andere vooraanstaande misdadigers in handen der B.S. gevallen. In Den Haag werd Van Genechten ingerekend, die zich als procureurgeneraal een tijdlang „verdienstelijk" heeft gemaakt in Amsterdam de „Jordaner" Smis. In de Rijnstraat werd hij gepikt. Op weg naar de Weteringschans barstte deze held in tranen uit. De grootste dief van Nederland, Puls, ontquam evenmin aan de B.S. Verder Hakkie Holdert, SS-man en directeur van de Telegraaf. Wij noemen ten slotte den provocateur dr. Hendriks en den gewestelijken secretaris der N.S.B. van Almelo met zijn penningmeester, die liefst 600.000 gulden op zak had.

Nationale dankdienst.

Morgen om tien uur zullen in alle Protestantse Kerken te Amsterdam dankdiensten worden gehouden. De volgende week wordt in de Nieuwe Kerk een nationale dankdienst georganiseerd, die per radio wordt uitgezonden en waarbij verschillende predikanten zullen voorgaan.

Amsterdam zuivert Amsterdam

Van kale koppen en vluchtende landverraders

In de loop van gisteren, maar vooral in de avonden, zijn de Amsterdammers in alle ernst begonnen met een krachtdadige ondersteuning van het ophalen van landverraders en collaborateurs door de Binnenlandse Strijdkrachten.

Uit alle delen van de stad bereiken ons berichten van een felle actie van de zijde der bevolking. We moeten ons tot een tweetal gebeurtenissen bepalen, welke evenwel een scherp licht werpen op de tot uiting gekomen algemene haat van het volk tegen het fascisme.

Het is ongeveer 9 uur. Een grote menigte deint op en neer in de Rijnstraat en beweegt zich ten slotte in een machtige rij naar de Amstellaan. Het doel is nr. 49. Daar woont een liefje van een berucht S.D.-er. Misschien kan hij nog gevangen worden. Binnenlandse Strijdkrachten stellen zich op voor de deur. Het liefje komt naar buiten, bleek en zenuwachtig. Al het „lief", dat ze met den landverrader heeft gedeeld, is vergeten. Ze slaat onmiddellijk door. „Hij is net weg, richting Berlagebrug..." En warempel, daar fietst een man. Hij is op weg naar zijn onderduikadres, voorop zijn kar een bundel dekens.

In een ogenblik verandert het straatbeeld. De mensen dringen achteruit, maken de rijweg vrij. Van alle kanten worden den B.S.-ers rijwielen aangeboden. Een wilde jacht ontstaat. De S.D.-er, die rijdt voor zijn leven, kan echter de fanatieke wil van het volk om hem te snappen, niet ontkomen. Hij wordt gegrepen en alle laatste brutale pogingen om te ontkennen, helpen niet. Hij wordt medegevoerd naar de B.S.-post.

In de Holendrechtstraat zijn N.S.B.-ers gepakt. Bij huiszoeking wordt een grote voorraad levensmiddelen ontdekt. De B.S.-ers stapelen de voorraden op een hoop, even onderling overleg en dan wordt besloten, alle levensmiddelen ter beschikking te stellen van de kinderen in de Holendrechtstraat. Bravo, B.S.-ers, dat is de beste bestemming!

O, die kale koppen!

Amsterdam heeft gisteravond gelachen, hartelijk gelachen. Aan de dametjes, die jaar in, jaar uit met de moffen optrokken, haar eer te grabbel gooiden voor een bonnetje en een borrel, werd de belofte nagekomen: de koppen kaal! Te midden van een vrolijke menigte zaten ze daar, op een stoel, of zo maar op straat. En de tondeuse deed haar werk. Daar verdween het grootste sieraad van een vrouw, maar ook de grootste smaad voor een vrouw, die dat moet verliezen. Doch het was verdiend!

Een hakenkruis wordt op wangen en voorhoofd getekend. Zo geschandvlekt worden zij ten toon gesteld.

En zo heeft Amsterdam de eerste dag van de werkelijke bevrijding waardig en vreugdevol besloten. De landverraders achter slot en grendel; de moffenmeiden getekend.

Woensdag of Donderdag voedsel.

400 Gram brood boven normaal rantsoen

AMSTERDAM, 8 Mei. — De autoriteiten, belast met de regeling van de voedselvoorziening van Amsterdam, zetten er thans alles op om te zorgen, dat reeds Woensdag of Donderdag met de distributie van de door geallieerde vliegtuigen uitgeworpen levensmiddelen begonnen kan worden. Daartoe wordt een bon aangewezen, waarop het publiek naar keuze een bepaalde hoeveelheid artikelen kan betrekken.

Het eerst worden die levensmiddelen gedistribueerd, waaraan het meeste behoefte bestaat: nl. vlees, boter, vet, chocolade, groenten, gedroogde eieren, tomaten en jam. Dat het publiek een keuze zal moeten doen, vloeit hieruit voort, dat de diverse levensmiddelen in ongelijke hoeveelheden voorhanden zijn en van elk is niet genoeg om alle Amsterdammers te voorzien. Maar de verdeling is zo ontworpen, dat er keuze zal geschieden tussen naar voedingswaarde gelijkwaardige producten.

Aan de weeshuizen, oudelieden-tehuizen e.d. worden pakketten in hun geheel verstrekt, zodat de verdeling daar intern zal moeten gebeuren. Voor zover de distributie van levensmiddelen niet tot in de details kan geregeld worden, zullen ook aan de bevolking pakketten worden uitgereikt, om toch maar zo snel mogelijk de levensmidde-

Woensdag 3 uur

bevrijdingsbetoging

op de Dam.

len onder de Amsterdammers te kunnen brengen.

Voorts kan worden medegedeeld, dat boven het normale broodrantsoen nog een bon voor 400 gram brood en misschien zelfs 600 gram zal worden aangewezen.

Wat de aardappelen betreft: in Friesland, Groningen en Drente doet men alles om de schepen, bestemd voor Amsterdam, zoo snel mogelijk te laden — onder persoonlijke leiding van den heer Louwes — zoodat men hoopt, dat nog deze week aardappelen in Amsterdam kunnen worden geleverd.

Om dit en ook de distributie van andere levensmiddelen tot stand te kunnen brengen, doen de betrokken autoriteiten een beroep op allen, die bij de voedselvoorziening betrokken zijn, om alles op alles te zetten, en zo nodig daartoe als een offer aan de gemeenschap af te zien van deelneming aan eventuele feestelijkheden die bij de bevrijding mochten worden georganiseerd. Het gaat er thans om de bevolking, zo snel als maar mogelijk is, van het hoognodige voedsel te voorzien.

De geallieerde voedseltransporten per vliegtuig zijn ook Zondag voortgezet.